

I Forliget mellem Hovedorganisationerne den 4. April 1922 vedtoges følgende med Hensyn til Arbejdstiden:

»Overenskomsten mellem Hovedorganisationerne af 17. Maj 1919 om Arbejdstiden fornyes, forsaavidt angaar Punkterne 1, 2, 5 og 7, og er gældende indtil den med 3 Maaneders Varsel opsiges til Ophør en 1. April. Til Punkt 7 a. føjes: »Der tilkommer Hovedorganisationerne Ret til at paatale Misbrug af Overarbejde, forsaavidt saadan Ret ikke efter de bestaaende Overenskomster tilkommer den enkelte Organisation».

Undtagne fra Bestemmelserne om 8 Timers Dagen er Personer, der er beskæftiget ved Opsyn eller Vagttjeneste, herunder dog ikke medregnet Vagtfunktionærer, for hvilke særlige Overenskomster er bestaaende.

Der nedsættes et Udvalg, hvortil Arbejdsgiverforeningen vælger 5 Medlemmer, De samvirkende Fagforbund 5 Medlemmer, og hvis Møder ledes af Forligsmændene. Det paahviler dette Udvalg at gennemgaa de under de hidtil førte Forhandlinger fremførte Oplysninger om de faktiske Forhold med Hensyn til Arbejdstiden her og i andre Lande. Udvalget afgiver Betænkning senest den 1. Juli d. A.»

Desuden nedsættes et Udvalg angaaende Vilkaarene for Etablering af Arbejde i 2- og 3-Holds Drift.

Fra 1. April 1923 har Arbejdsgiverforeningen opsagt Overenskomsten om Arbejdstid mellem Hovedorganisationerne med den Motivering, at da De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling har vedtaget, at De samvirkende Fagforbund ikke kan afslutte Overenskomster, der angaar Løn- og Arbejdsvilkaar, paa de tilsluttede Organisationers Vegne eller mod deres Villie, men derimod fremdeles bevarer Myndigheden til at indgaa Overenskomst med den modstaaende Hovedorganisation om andre Spørgsmaal af almen Interesse, f. Eks. Fastsættelse af Maksimalarbejdsdag, saa mener Arbejdsgiverforeningen, at Fagene ogsaa bør stilles frit med Hensyn til disse andre Spørgsmaal, hvorfor en generel Ordning vedrørende Arbejdstiden maa anses for upaakrævet. Overenskomstens Bestemmelser er dog stadig gældende i Henhold til de for de enkelte Fag indenfor Industri og Haandværk gældende Overenskomster.

Det i Henhold til Overenskomsten af 4. April 1922 nedsatte Fællesudvalg til Fremskaffelse af Oplysninger om de faktiske Forhold med Hensyn til Arbejdstiden her og i andre Lande afgav i Marts 1923 en Betænkning, som indeholder en Fremstilling af Lovgivningen i en Række Lande. Betænkningen er udgivet henholdsvis af Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund.

Allerede ved den første Fabriklov af 23. Maj 1873 begrænsedes Arbejdstiden for Børn til 6 Timer og for unge Mennesker til 10 Timer. Sidstnævnte Bestemmelse fik indirekte stor Betydning ogsaa for de voksne Arbejdere, idet det ofte vilde være upraktisk at lade disse arbejde en eller et Par Timer længere end de unge. Senere er sket yderligere Indskrænkning i Børns og unge Menneskers Arbejde, og Fabrikloven har aabnet en Adgang til Fastsættelse af en maksimal Arbejdsdag ogsaa med Hensyn til Voksne for særlig sundhedsfarligt og anstrængende Arbejde. Endvidere er Natarbejde forbudt i Bagerier, og ved Døgndriftsloven af 1919 er 8-Timers-Arbejdsdagen indført i Virksomheder med regelmæssig Døgndrift.

Allerede 1879 indsendtes et Andragende til Rigsdagen om Gennemførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen ved Lov, og senere har der været fremsat talrige private Forslag.

Ved Washington-Overenskomsten, som vandt Tilslutning fra samtlige danske Delegerede og ved Nedsættelsen af Arbejdstidskommissionen, begge af 1919 — hvorom henvises til Motiverne til foranstaaende Lovforslag og det samtidig fremsatte Forslag om Ratificering af nævnte Overenskomst — er der ogsaa fra Statens Side gjort Skridt til Gennemførelsen af en lovordnet 8 Timers Arbejdsdag.